

**Charita
Jeseník**

OKÉNKO

Úvodní slovo

Milí přátelé,

ve vzduchu už je cítit blížící se léto. Dny jsou delší, večery příjemně teplé a po měsících povinností přichází období, které nás přirozeně láká ven – mezi lidi, do přírody, za hudbou, zážitky i odpočinkem. Červen otvírá čas festiválů, kulturních akcí, výletů a pomalu také dovolených. Děti netrpělivě odpočítávají poslední školní dny a mnozí z nás hledají chvíli, kdy alespoň na okamžik zpomalí. Právě toto období mám velmi rád. Přináší zvláštní energii a chuť znovu načerpat sílu. Někdo ji hledá při sportu, jiný na cestách, při setkání s přáteli nebo během obvyklé procházky v podvečerním slunci. A možná je to dobře. Protože odpočinek není lenost. Je to prostor, ve kterém znovu nacházíme radost, motivaci a chuť pokračovat dál. I v Charitě Jeseník vnímáme tyto týdny jako čas setkávání, nové energie a společných okamžiků. Každodenní práce nám připomíná, jak důležité je nezapomínat nejen na povinnosti, ale také na lidskou blízkost, laskavost a chvíle, které dokážou zpříjemnit den nám i druhým. Možná právě teď nastává ideální čas dopřát si více pohybu, smíchu, zážitků a méně spěchu. Odložit na chvíli starosti, vypnout telefon, sednout si ven na lavičku, projet se na kole nebo si vychutnat chvíli klidu.

Přeji vám, aby nadcházející týdny byly naplněné pohodou, dobrou náladou a energií, kterou si poneseš do celého léta. Ať najdete čas na odpočinek, cestování, pohyb i na lidi, se kterými je vám dobře, vedle kterých se cítíte sami sebou. Protože právě společné chvíle dávají všem dnům skutečný smysl.

Kamil Šebesta
vedoucí fundraisingu
a propagace

Budeme slavit výročí

Ve Vidnavě se 24. června uskuteční výjimečná událost. Domov pokojného stáří sv. Hedviky a Vývařovna AVE si připomenou 30 let své činnosti a služby lidem. Společná oslava služeb nabídne duchovní program, příjemnou hudbu i prostor pro milá setkání.

Na oslavu si sice ještě pár týdnů počkáme, ale v domově i ve vývařovně už přípravy běží na plný plyn. Pracovníci domova i celý tým Vývařovny AVE si zaslouží velkou poklonu. Vždyť kromě své náročné práce se zapojují i do organizace slavnosti. Je potřeba vyzdobit zahradu i celý domov, který se v rámci dne otevřených dveří otevře návštěvníkům. Napilno budou mít i paní kuchařky. Během dopoledne se postarají o stravníky a současně budou chystat i občerstvení pro odpolední posezení.

Program připravený k výročí dvou služeb zahájí ve 14 hodin slavnostní mše svatá, kterou bude sloužit Jan Larisch, prezident DCHOO. Mše bude poděkováním za uplynulá léta služby, péče a lidské blízkosti, které DPS sv. Hedviky i Vývařovna AVE dlouhodobě poskytují svým klientům.

Od 15 hodin se program přesune do jídelny, kde otec Larisch ve své přednášce přiblíží nejen život svaté Hedviky, ale i historii města Vidnavy, jejíž počátky sahají do roku 1266. Přítomní tak získají zajímavý kontext k místu, které bylo správním centrem Jesenicka a těšilo se velkému zájmu u vratislavského biskupa. Ten zde zřídil bohoslovecký seminář a povolal řád boromejek, aby zde zřídily obecnou i měšťanskou dívčí školu a penzionát. Zároveň se věnovaly péči o nemocné. Po jejich odchodu převzala prázdné budovy Charita Jeseník a zřídila zde právě DPS sv. Hedviky a Vývařovnu AVE. Další program bude pokračovat na zahradě domova. O příjemnou atmosféru se postará například i hudebník Radek Musil. Třicetileté výročí Domova pokojného stáří sv. Hedviky a Vývařovny AVE není jen oslavou dvou služeb, ale především připomínkou mnohaleté pomoci lidem, kteří potřebují péči, respekt a důstojné prostředí pro svůj život. Zároveň bude příležitostí k setkání všech, kteří jsou s domovem jakýmkoli způsobem spojeni – zaměstnanců, klientů, rodin, přátel, ale i zdravotníků.

Co nás čeká v červnu...

- **Májku budou kácet** v Domově pokojného stáří sv. Františka
- **Relaxaci** si užijí klienti Centra pomoci sv. Martina
- **Více o Nepálu** se dozví v Domově pokojného stáří sv. Hedviky
- **Do vaření marmelád** se pustí klienti Charitního domu sv. Anežky
- **Přespání** ve stacionáři si užijí uživatelé Denního stacionáře Šimon

Čtěte dál...

- **Oslavenkyni se bavila** (str. 2)
- **Noc bude plná kouzel** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Jak zvládneme letošek** (str. 7)
- **Zamyšlení** (str. 8)

Oslavenkyně se bavila

95 let, to už je úctyhodný věk, který si zaslouží pozornost. V Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě připravili pracovníci pro jubilantku krásnou oslavu plnou dobrého jídla, při níž nechyběly gratulace, květiny a jedno velké překvapení.

V Domově pokojného stáří sv. Hedviky jsou narozeniny klientů vždy výjimečnou událostí. Každý z oslavenců si zaslouží pozornost, která mu zpřijemní slavnostní den. Tentokrát však byla oslava přece jen ještě o něco výjimečnější. Jedna z klientek totiž oslavila úctyhodné 95. narozeniny.

V den oslavy se celým domovem nesla slavnostní atmosféra. Přestože zaměst-

nanci i ostatní klienti dělají při každých narozeninách vše pro to, aby se nikdo necítil ve svůj významný den sám a aby každá oslava měla svou jedinečnou atmosféru, tentokrát bylo setkání přece jen výjimečné. Vždyť dožít se tak krásného věku se nepodaří každému.

Sluníčko hrálo jako na objednávku, a tak pracovníci domova připravili Cecilii Bru-

tanové zahradní slavnost se spoustou dobrého jídla, při níž nechyběla ani kapela, která dotvořila příjemnou atmosféru.

Na narozeninovou oslavu totiž dorazila kapela Zlatohorka, která byla pro jubilantku velkým překvapením. Kamarád paní Brutvanové – Petr Hájek, požádal své kolegy muzikanty, aby přišli zahrát dámě, kterou zná minimálně 35 let. Poznali se při práci na učilišti v Horních Heřmanicích. „Od začátku jsme si padli do oka. Hráli jsme ji i při jejich devadesátinách. To ještě tančila,“ usmál se hudebník a zavzpomínal. „Paní Brutvanová přišla na Jesenice ze Slovenska, z velmi chudých poměrů. Číst a psát se naučila až při práci na učilišti, kde dělala úplně všechno. Dojila krávy, starala se o prasata, uklízela a později začala pracovat v kuchyni. Vařila tak skvěle, že se k ní všichni rádi vraceli. Byla tak neuvěřitelně čínorodá a věřím, že právě to ji udrželo v kondici,“ řekl Petr Hájek. Za pravdu mu dali i další bývalí kolegové, kteří přišli oslavenkyni popřát.

A jak se vede paní Cecilce dnes? V domově je velmi oblíbená. Ráda si povídá, a i přesto, že je upoutaná na invalidní vozík, zůstává stále aktivní a čínorodá. Vždyť se zapojila i do přípravy občerstvení na svou oslavu. Ona sama říká, že se jí daří skvěle. „Vařila jsem ráda, a i teď mi chutná,“ usmála se a dodala: „Všeckým přeju hodně zdraví a jezte, na co máte chuť.“

Den matek slavili se seniory

V Denním stacionáři Šimon oslavili společně s hosty z Denního stacionáře Centra sociálních služeb Jeseník Den matek. Společně také postavili májku.

Seniory nedorazili na návštěvu s prázdnou. Přinesli s sebou košík plný štěstí – linecké cukroví ve tvaru čtyřlístků. Ani domácí nezůstali pozadu, kromě skvělého pohoštění si pro seniorky připravili vlastnoručně vyrobené karafiáty a perníková srdce. A protože se ve stacionáři slavil Den matek, došlo i na básničky věnované maminkám.

Tím ale setkání nekončilo. Klienti obou

stacionářů se společnými silami pustili do zdobení májky, kterou pak za pomoci pana údržbáře vztýčili na zahradě stacionáře. Následoval zábavný kvíz Kufr, který ukrýval retro předměty a který skvěle odmoderovala Radana Točňonová.

Aby si všichni uchovali vzpomínku, připravili pracovníci stacionáře fotografování v retro koutku a chybět nemohla ani diskotéka.

Kalendárium

- **2013** – Klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky představili své výrobky na Dětském dnu. Díky aktivizační pracovníci Dianě Zahradníčkové si návštěvníci mohli vyzkoušet ruční výrobu náušnic z vlny.
- **2014** – Jako při prohlídce malé ZOO si připadali uživatelé Denního stacionáře Šimon při návštěvě Střediska volného času Duha v Jeseníku.

Stalo se ...

Bezpečný dotek

V Charitním domě sv. Anežky je Bazální stimulace nedílnou součástí péče a více než jen metoda. „Je to tiché pohlázení, bezpečný dotek a chvíle blízkosti. S láskou ji poskytujeme všem klientům – od aktivních až po paliativní. Každý úsměv, uvolnění či klidný pohled jsou pro nás tou největší odměnou,“ říká aktivizační pracovníce Anna Tesařová.

Noc bude plná kouzel

Magickou a kouzelnou Svatojánskou noc, která se slaví v předvečer svátku sv. Jana Křtitele, si kromě seniorů v Domově pokojného stáří sv. Františka, kde se tato tradice již pevně zabydlela, užijí nově i klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky.

Svatojánská noc připadá na noc z 23. června na 24. června. Její původ sahá do pohanských dob a souvisí s letním slunovratem, kdy je nejdelší den v roce. Lidé věřili, že tato noc má magickou a očištnou sílu. Oheň, voda i byliny podle nich získávaly zvláštní účinky. Teprve mnohem později byla tato tradice spojená s křesťanským svátkem sv. Jana Křtitele, po něm nese svůj

název – svatojánská.

V javornickém domově si tento výjimečný večer užívají klienti i pracovníci, kteří zahradu slavnostně vyzdobí květinami a všude rozzáří plno světel. Vždyť i podle prastarých zvyků se o svatojánské noci zapalovaly ohně jako ochrana před zlými silami. Pro zdraví a štěstí se odvážlivci pouštěli i do skoků přes plameny. Tento zvyk si v DPS v.

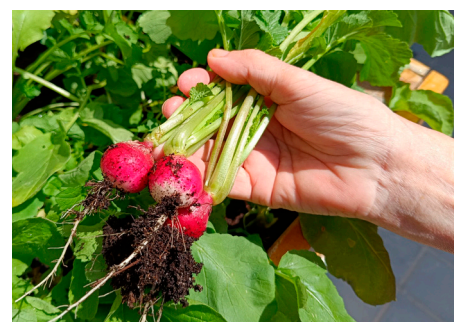
Františka odpustí. Oheň zde využijí jinak. A jistě tím seniorům udělají větší radost. Opečou na něm pro klienty výborné špekáčky. Svatojánská noc je odedávna spojována s tajemnem a představou, že se v ní prolíná reálný svět s nadpřirozeným. I proto se pracovníci domova převlékají za víly, aby klientům udělaly den výjimečným. Pokud bude počasí přát, dočkají se možná i světlušek. Také ve vidnavském domově se dlouhodobě zaměřují na kvalitní prožívání volného času svých seniorů. Neustále hledají nové možnosti, jak jim zpestřit pobyt v domově a podpořit je v aktivním životě. Proto se inspirovali nápadem od kolegyně z DPS sv. Františka a svůj program rozšíří o tradici, která provází lidi už několik století. Kdo ví, možná i dnešní klienti v mládí zapalovali někde na kopcích ohně, protože se věřilo, že světlo z plamenů chrání krajinu, lidi i úrodu před zlými silami. A možná se dnešní seniorky vydávaly za svého mládí na sběr čarovného bylí. „*Chceme našim klientům obohatit čas, který prožívají v našem domově. Právě proto chceme zkusit novou aktivitu. Jelikož budeme mít 24. června velkou oslavu ke 30. výročí domova, posuneme si termín Svatojánské noci o pár dní. Společně s klienty se sejdem na zahradě, kde si zapálíme oheň, budeme si povídat o tradicích a pro dobrou chuť si opečeme špekáčky. Doufám, že našim seniorům uděláme radost,*“ prozradila koordinátorka péče Vladislava Koisová.

Radost, která roste s námi

V Charitním domě sv. Anežky začíná po dvouleté pauze oživat dvoreček. Klienti se tak mohou vrátit k zahradničení a vychutnat si pobyt na čerstvém vzduchu.

Oprava střechy, dvora a výtahu si vyžádaly čas, během kterého byl oblíbený dvoreček nepřístupný. Teď už je vše jinak a klienti si budou užívat zahradničení. „Společně jsme zaseli ředkvičky, petrželku, pažitku i voňavou levanduli. Každý den chodí klienti sledovat, jak se ze semínek klubou první zelené lístky a rostlinky sílí,“ uvedla aktivizační pracovníce Anna Tesařová.

Jak ale dodala, zahrádka není jen o pěstování: „Je především o radosti, vzpomínkách a smyslech. Klienti si budou moci promnout bylinky mezi prsty, přivonět si k nim, ochutnat je nebo sledovat, jak dozrávají ředkvičky. Mnohým tato činnost připomíná jejich vlastní zahrádky a chvíle strávené doma s rodinou.“ Vypěstované bylinky budou používat i při různých aktivizacích a v kuchyni.

Stane se ...

Poznávání Jeseníků

Klienti Centra pomoci sv. Martina se mohou těšit na další z řady výletů, při nichž se vydávají za poznáním krás Jeseníků. Tentokrát mají v plánu zamířit mimo region. Autobusem se vydají do malebné Karlovy Studánky, kde si projdou lázeňské centrum. V plánu mají i návštěvu bazénu, kde je nově v nabídce i whirlpool. Společný den zakončí v kavárně.

Budeme otevírat

Charitu Jeseník čeká 1. července velká událost. V Žulové zahájí svou činnost Odlehčovací služba sv. Zdislavy, která nabídne ambulantní i terénní formu péče pro seniory, kteří se kvůli věku či zdravotnímu stavu nedokážou plně o sebe postarat. Rodiny tak mohou přivést své blízké do zařízení a mít po celý den jistotu odborné péče. Provozní doba bude 7.00 - 17.00.

Přijďte s námi oslavit

30 let

*Domova pokojného stáří sv. Hedviky
a Vývařovny AVE*

středa **24. 6. 2026 - Vidnava**

Program

14:00 mše svatá v kapli DPS sv. Hedviky

(bude sloužit otec Jan Larisch, prezident DCHOO)

15:00 přednáška o sv. Hedvice a historii Vidnavy

(otec J. Larisch)

Hudba a občerstvení na zahradě domova

Den otevřených dveří

**Charita
Jeseník**

„Mým rituálem je sprcha,“ prozrazuje pečovatelka Romana Salvová

Romana Salvová nastoupila do Charity Jeseník v roce 2003. S organizací je ale spojená od jejích začátků. Pomáhala při třídění a prodeji věcí z kamionů humanitární pomoci. Výtěžek z akce pomohl při zřizování Vývařovny AVE, která letos slaví 30 let. Tehdy netušila, že se práce se seniory stane jejím posláním.

Vzpomínáte na vaše první setkání s Charitou Jeseník? Tehdy jste ale ještě do práce nenastoupila, jaké byly vaše další životní kroky?

Byla jsem s dcerou na mateřské, a právě tehdy jsme s kamarádkou zjistily, že jsme obě těhotné. Při mateřské dovolené jsem se začala zajímat o alternativní medicínu. Začala jsem jezdit do Brna na masérské a kosmetické kurzy a začala si tím k mateřské přivydělávat. Těšil mě kontakt s lidmi. Byla to pro mě vzpruha, při níž jsem se našla.

Vy jste byla vlastně u zrodu Charity Jeseník. Jak jste vnímala tuto organizaci?

Já jsem z toho byla nadšená. Už jen proto, že budou konečně využité budovy, které zůstaly po odchodu řádových sester, na které ráda vzpomínám, prázdné. Sestry město naplňovaly životem a po jejich odchodu tady bylo smutno. Myšlenkou, že budou sloužit seniorům, jsem byla nadšená. Celkově se mi líbil nápad, že bude Vidnava opět žít.

Co vás tedy nakonec dovedlo do Charity Jeseník?

Při živnosti jsem si říkala, že bych chtěla mít nějaké stálé zaměstnání, jistotu. Náhodou jsem se potkala s Michaelou Hutníkovou, vedoucí Domova pokojného stáří sv. Hedviky, která mě pozvala na pohovor. Původně jsem o práci pečovatelky vůbec nepřemýšlela. Kdyby mi někdo v době, když jsem byla mladší, řekl, že budu dělat tuto práci, jen bych zakroutila hlavou. Netušila jsem, co mě čeká. Nevěděla jsem, co tato práce obnáší. Neuměla jsem podat první pomoc. Když jsme se to učili na škole, bylo mi u toho špatně. Dnes už se nebojím ničeho a umím zasáhnout. Tehdy mě naštěstí lákalo, že jde o práci s lidmi, se seniory a šla jsem do toho. Na budově jsme sloužili ve třech, zdravotní sestra a dvě pečovatelky, ale je pravda, že klienti byli hodně samostatní. Po těch letech můžu říct, že mě práce se seniory opravdu naplňuje.

Vzpomínáte si na svůj první den v práci?

Na to se nedá zapomenout. Byla jsem hozena do vody a musela začít plavat. Šla jsem sama do pokoje. Paní jsem dovedla k umyvadlu a řekla jí, že si má umýt pusku. Ona se tehdy na mě otočila a dala mi krásnou pusku. (smích) To bylo moje první seznámení s klientkou a s touto prací. Tehdy jsem si uvědomila, že pokud chci tuto profesi vykonávat dobře, musím se vžít do role klientů,

znát jejich potřeby, jak to všechno vnímají, jak s nimi mám komunikovat. Postupně jsem se vše musela naučit. Když se zpětně ohlednu, jsem za to vděčná. Více jsem se naučila vnímat klienty. Vůbec to nebylo na škodu. A moje vhození do vody bylo úžasné.

Práce pečovatelky je velmi náročná. Nepřemýšlela jste o změně?

Víte, já jsem měla různá zaměstnání. Po škole jsem třeba pracovala za bratra, který byl na vojně, ve sklenářství. Pak jsem šla na mateřskou a zase dělala různé brigády.

Nakonec jsem zůstala sama na dvě děti. Po 18 letech se mi narodil syn. Ani tento vztah nedopadl a já jsem zůstala sama s dcerou na vysoké, synem na střední, miminkem a sedmi a půl tisíci korunami mateřské na měsíc. Měla jsem pět různých zaměstnání, abych nás uživila. Naštěstí jsem měla tetu, která odcházela do důchodu. Po půl roce na mateřské zůstala tetinka za mě doma a já se vrátila do práce a běhala po brigádách. Takže o změně práce nepřemýšlím a jsem za ni ráda.

Za dobu, co zde pracujete, prošly domovem stovky klientů. Každý vám nějakým způsobem přiroste k srdci. Někdo víc, jiný méně, to bychom nebyli lidé. Ale klienti také odcházejí. Vzpomenete si, když vám odešel první senior? Jak se tato situace dá zvládnout, aby se z ní člověk nezhroutil a mohl pokračovat dále?

První odchody jsem brala hodně těžce. Nedala jsem to najevo v práci, ale když jsem přišla domů, tak děti po přivítání hned věděly,

že potřebuji být chvíli sama a mít svůj rituál. Že jdu do koupelny a pouštím si sprchu. Pod vodou jsem ze sebe vše smývala, dostávala pryč. Pak jsem se mohla nadechnout a šla jsem fungovat jako máma. Voda mi hodně pomáhala. Dnes beru smrt jako dar a vysvobození. Postupem času pohlížím na odchod jinak, než když jsem sem přišla. Když je to klidnější odchod, moc za to děkuji. Když je to delší a bolestně odcházení, modlím se, aby už skončilo utrpení. Po letech to mám obráceně. Spíš se zlobím a cítím bezmoc, že se člověk trápí a nemůže odejít. Můžeme dát našim klientům tu nejlepší paliativní péči, kterou se učíme na různých školeních, ale nikdo nás nenaучí přijmout trápení a bezmoc. S tím se musíme všichni vypořádat sami a je to hodně těžké. A právě ty dlouho očekávané odchody přinášejí situace, které mě tíží, kdy cítím velkou bezmoc.

Pokud vím, tak jste na chvíli odešla pečovat o seniory do krajského zařízení.

To je pravda. Když šel nejmladší syn do první třídy, tak jsem bojovala s tím, že mám pracovat ve dvanáctihodinových směnách. Takže po dohodě jsem odešla do druhého zařízení, kdy jsem se v rámci osmihodinové pracovní doby věnovala pohybovým aktivitám klientů. Syn byl ale tak šikovný, že jsem se mohla po roce a půl vrátit. Za tu zkušenost děkuji. Jsem ráda, že jsem si to mohla vyzkoušet, ale ještě víc mě těší, že jsem se mohla vrátit. U nás je to domáctější, můžeme sdílet své názory. Co jsem si z působení v krajském domově vzala, je výzdoba společných prostor. Velmi mě naplňuje, když můžu dělat radost klientům, zaměstnancům i návštěvám.

Domov pokojného stáří sv. Hedviky slaví 30 let. Co byste mu popřála?

Ať nikdy nezanikne. Je to opravdu velmi stará budova a potřebuje moc ošetření. Proto bych jí přála, aby se jí dostalo péče a mohla sloužit klientům i zaměstnancům, které jejich povolání naplňuje.

Děkuji za rozhovor.

Romana Salvová – medailon

Je patriotka, celý svůj život prožila ve Vidnavě. Vystudovala textilní chemičku pro Moravolen. Poté si vyzkoušela spoustu různých zaměstnání, od zasklívání oken přes práci na poště nebo masáže. Našla se při práci se seniory, která ji naplňuje. Je hrdou mámou tří dětí. Ve volných chvílích se věnuje ručním pracím a aranžování.

Odlehčovací služba sv. Zdislavy

**NOVĚ
V ŽULOVÉ**

Pečujete o blízkou osobu? UŽ na to nebudete sami!

V Žulové spouštíme rozšířenou odlehčovací službu:
Pro své blízké můžete využít jak **ambulantní tak terénní formu.**

A co Vy? Pomůžeme Vám zvládat dlouhodobou péči o blízké tak,
abyste nevyhořeli.

**Abyste snáze zvládli nejen své povinnosti, ale našli si také čas
pro sebe...**

**Odborně a s respektem.
Jak pro Vaše blízké, tak i pro Vás.**

Chci vědět více: 737 055 751
blanka.vankova@jesenik.charita.cz

Mariánské náměstí 30
Žulová

promyšlený denní program
odborný dohled

práce s klienty i ve
vlastní domácnosti

Jak zvládneme letošek?

Neziskové organizace v Česku dlouhodobě upozorňují na nedostatečné financování sociálních služeb. Podle Charity České republiky je sektor „zoufale podfinancovaný“. O náročném sestavování vlastního rozpočtu ví hodně i v Charitě Jeseník.

Každoroční sestavování rozpočtu Charity Jeseník je náročný proces, který balancuje mezi přesně zpracovanými čísly a nejistým výsledkem. Organizace musí přesně vyčíslit náklady na své služby, přesto až do poslední chvíle neví, jakou výši dotací schválí Ministerstvo práce a sociálních věcí a jakou podporu uvolní Olomoucký kraj.

Pro letošní rok potřebuje Charita Jeseník pro zajištění provozu svých služeb přes 94 mili-

onů korun. Ministerstvo práce a sociálních věcí však ze svého rozpočtu uvolnilo dokonce ještě nižší částku než v loňském roce, a to i přesto, že náklady – například kvůli růstu minimální mzdy, cen energií či pohonných hmot – dále rostou. „Po přerozdělení dotace nám oproti vyčísleným nákladům chybí letos na provoz sociálních služeb deset milionů korun,“ uvedla vedoucí ekonomického úseku Regina Tschuliková. Nezbyvá než čekat,

jakou výši podpory uvolní ze svého rozpočtu Olomoucký kraj. Není to ale moc optimistické. Pro letošní rok obdržel kraj na financování sociálních služeb o stamiliony méně než loni. Celorepublikově přitom v systému sociálních služeb chybí zhruba 2 miliardy korun. Vedení Charity Jeseník často slyší, že si má chybějící prostředky vybrat od klientů. To ale není možné. Vyhláška totiž jasně stanoví limity za stravu a ubytování. „Přestože ceny energií i potravin rostou, tak vyhláška zvyšuje maximální hranici úhrady pomalu. Nemůžeme dát klientům vyšší cenu, třebaže náklady na ubytování a stravu jsou vyšší. Nejsme hotel a nemůžeme na klientech vydělávat,“ řekla Regina Tschuliková a dodala jednu důležitou informaci. Senioři žijící v domovech mají k dispozici pouze své starobní důchody a u některých nestačí ani na pokrytí plateb. Navíc jim po úhradě služeb musí zůstat ze zákona alespoň 15 % z důchodu. Tady by měl pomoci stát i kraj.

Stát říká – šetřete, ale podle Reginy Tschulikové již není kde. Nelze přestat platit energie, nájemné, nevyvážet odpady. Také školení a revize jsou povinné. „Na zaměstnance klademe vysoké nároky – musí vykonávat kvalitní práci, ale nakonec za ni dostávají méně než pracovníci v příspěvkových organizacích, kteří jsou odměňováni podle platových tříd. To není spravedlivé,“ dodala.

Jak ale Charita Jeseník zvládne letošní rok, je prozatím ve hvězdách.

Z mého pohledu

Jak vyřešit finanční hlavolam?

Financování organizací, které poskytují hlavně sociální služby, je vícezdrojové. Za poskytované služby platí klienti, za odvedenou zdravotní péči proplácí úkony zdravotní pojišťovny. Stát (myšleno MPSV) a Olomoucký kraj poskytuje dotaci na běžný „nerozvojový“ provoz služeb. A nesmíme zapomenout i na dotace obcí a měst, odkud máme klienty. Pouze účelově určené dotace a drobné dary našich příznivců, firem nebo nadací je možné použít na další rozvoj a zvyšování kvality služeb.

U nás v Charitě Jeseník s tím již počítáme, a proto se vždy snažíme získat takové finanční zdroje, abychom běžný provoz služeb v aktuálním roce zvládli. Je to ale rok od roku stále náročnější úkol a vyžaduje velké úsilí. Náklady rostou – ať již to jsou energie, ceny potravin, pohonné hmoty. V letošním roce také musíme jako poskytovatelé zdravotních služeb uhradit vysoké částky za posílení kybernetické bezpečnosti. Rovněž každ-

oroční navyšování minimální mzdy se velmi významně promítá do rozpočtu organizace. A je třeba také zmínit, že často víme až v červnu, s jakou výší dotace budeme hospodařit. „Vždyť dostáváte takové vysoké dotace,“ slýchám často v diskusích. V absolutním čísle je to určitě velká částka, ale není dostačující; je to jen třetina našeho rozpočtu. Skrývá se za ní také velká odpovědnost – za více než tisíc klientů ročně, které máme svěřené do péče, za cca 130 zaměstnanců, kteří se o ně obětavě a s láskou starají, za budovy, ve kterých o klienty pečujeme a které potřebují velkou investici v řádech set milionů.

Na své zaměstnance klademe velké nároky. Chceme, aby svoji práci dělali co nejlépe. O to více mě trápí, že za odvedenou práci dostávají menší finanční ohodnocení než v příspěvkových organizacích. Přestože pro stát plníme úplně stejnou „zakázku“ – staráme se o seniory, osoby se zdravotním postižením

nebo lidi v krizi. Co nám stát říká tím, že stále snižuje dotace? Pracovníci si zaslouží spravedlivou odměnu za provedenou práci. Vždyť přece pečují o naše blízké, rodiče, a moc dobře vím, jak je jejich práce fyzicky i psychicky náročná. Navržených modelů, jak finanční nejistotu v sociálních službách zvládnout, již bylo mnoho. Všechny vlády za posledních dvacet let slibovaly např. víceleté financování. Dalším z návrhů je úhrada paušálem, tzn. jasně stanovená cena za hodinu nebo za konkrétní úkon péče, který u klienta poskytneme. Stát by na základě vyúčtování proplatil úhradu stejně jako to dnes činí zdravotní pojišťovny. Zmizely by dotace a závislost na nich a my bychom dostávali finance za naši skutečně odvedenou práci.

Mgr. Helena Paschkeová
ředitelka Charity Jeseník

Zamyšlení

Když nemáš nikoho, kdo by tě povzbudil

Povím Vám zážitek z dětství. Byly krásné prázdninové dny, léto jak vyšité, prostě krása. Přišel jsem ke kamarádovi, který seděl v obýváku, rolety zatažené, šero, vedro, nuda. Do obýváku bělomodře zrnila puštěná televize, bez filmu a bez programu... „To je nuda“, říká kamarád. „Už jsem viděl všechny filmy, a ještě nám zbývá celý měsíc prázdnin... To je strašný, co já budu jenom dělat?“

Nechápal jsem, jak někdo může říct takový nesmysl. Říkám mu: „Co blbneš, vždyt máš tisíc možností, jak si užít opravdu krásné prázdniny!“ A on na to ironicky: „Jo? Vážně? A co třeba?“

Tak jsem mu vytáhl rolety a ostré slunce zalilo obývací jasným světlem. Bylo mu to dost nepříjemné, mhouřil oči. „Jdeme do lesa“, říkám, „uvidíš, jak vypadá pravá zábava!“ „Já nikam nejdu, je vedro“, říká otráveně.

Nakonec jsem ho přesvědčil. A výsledek? Opravdu skvělé odpoledne zakončené opékáním buřtů pod skálou v lesní trampské osadě.

V našem životě jsou takové situace často. Aspoň mě se stává, že uvíznu na mrtvém bodě a nevím, kudy dál. Pomyslný temný pokoj se zataženými roletami a otravnou nudou je vlastně stav duše člověka, který sám neví jak z toho ven. Jenže nemáme pokaždé někoho, kdo nás popostrčí. Ale Bůh je s námi pořád a rád.

Pokud máte pocit, že jste takto uvíznuli, možná bude stačit jenom modlitba. Upřímná modlitba s touhou, že to chci změnit. Mnoho věcí je totiž nad lidské síly. Ale když si tento fakt přiznáme a dáme upřímně Bohu prostor, můžeme se dočkat pozitivních změn v životě, že budeme opravdu překvapeni. Ale pozor, častokrát se stane, že ty změny budou zcela jiné, než jsme očekávali. Ale vždycky nám budou ku prospěchu. A pro ty, kteří se modlit neumí, mám jednu radu, jak na to: Modlitba může být jen upřímný rozhovor mezi Tebou a Bohem, s důvěrou a ve vzájemné úctě. To přeci zvládne každý, no ne?

Josef Pazourek
fundraiser Charity Jeseník

Poděkování

Olympiáda s duší

Olympiáda není jen pro zdatné sportovce. Klienti Domova pokojného stáří sv. Františka přijali pozvání od sousedního DPS Javorník na XIII. ročník sportovní olympiády. V tomto klání nešlo o svaly a zdolávání rekordů, ale o přátelské setkání se špetkou soutěžení v disciplínách, které organizátoři přizpůsobili jejich možnostem. Senioři si olympiádu užili. Děkujeme DPS Javorník, p. o. za pozvání a péči.

Za podporu snoezelenu

Děkujeme ČEPSu za podporu projektu „Snoezelen pro potřeby klientů sociálních služeb.“ Díky dotaci ve výši 40 tisíc korun jsme mohli zajistit pro tři pracovníky Denního stacionáře Šimón třídenní vzdělávání v akreditovaném kurzu MPSV v rozsahu 25 hodin, které bylo zakončeno praktickou zkouškou s modelovou situací. Její součástí bylo také zpracování odborných kazuistik.

Z podporu ČEPSu jsme navíc pořídili do snoezelenové místnosti závěsnou bublinkovou stěnu a dva sedací vaky, které vhodně doplnily vybavení relaxačního pokoje. „Senzorka je pro naše uživatele důležitou součástí péče. Dochází zde ke zklidnění, k aktivizaci smyslů. Všichni naši uživatelé se sem těší, protože zde si každý najde to své,“ uvedla vedoucí stacionáře Marta Nosková.

Krátce

„Služba má být radost“, zaznělo na pouti

Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku-Místku přivítala 20. 5. téměř 300 poutníků z celé diecéze. Nechyběli mezi nimi ani pracovníci Charity Jeseník.

Při Diecézní pouti Charit sloužil v nově zrekonstruované bazilice slavnostní mši svatou ostravsko-opavský biskup Martin David. Ve své promluvě zdůraznil, že služba druhým se nedá vykonávat na dálku: „Bůh přichází k člověku do jeho bolesti, a stejně tak i charitní práce se odehrává v osobním setkání, ne na ‚home office‘. Moderní technologie mo-

hou pomoci s organizací péče, ale nikdy nenahradí blízkost, soucit a schopnost někoho vyslechnout.“

Poté vystoupil salesián a ředitel Televize Noe otec Leoš Ryška. Ve své přednášce hovořil o tom, jak předcházet vyhoření a uchovat si radost v každodenní službě. Podělil se i o zážitky z cest po Ukrajině.

Společný den zakončila závěrečná modlitba a požehnání otce Jana Larische, prezidenta Diecézní charity ostravsko-opavská.

